

Publicerad 2015-03-25 21:27 av erkki

För mycket dialog?? Jag har lärt mig att dialog sällan för handlingen framåt, och känner ofta att långa "inlägg" (för att föra handlingen framåt) känns krystat. Tyck till!!!! Det känns å andra sidan lättare att få in känsla i texten om man skriver dialog

Kvinnan i den röda sportbilen 5

Kvinnan i den röda sportbilen 5

Jag funderar över vad jag har sagt och gjort med dig. Jag måste sansa mig. Skojat med halvsanningar och annat och bara försökt ha lite kul. Det hela har ju utvecklats till att få ett värde. Vågar jag säga att jag tycker om dig och vill försätta umgås?

Jaha, och när kommer du till de där ”sakerna”? Annars finns det väl paralleller i mina tankar till det du nyss sa, men jag vet ju att män alltid tänker på sex. Är det en av de där ”sakerna” du bekymrar dig över?

Snälla du, kan jag få vara tyst en stund. Och. Pratar du så kan jag omöjligt hålla käft!

Ok, vi kan väl vara tysta resten av vägen till det där fiket.Hon tyckte det var märkligt att han bad henne hålla tyst. Men det var också skönt.

Hon hade hela tiden haft klart för sig att det kunde ligga någon hund begraven. Någon intet ont anande hustru till exempel. Det behövde hon få klarhet i, och ville fråga, så det första hon gjorde när de i tysthet hade slagit sig ner vid det av borden som låg mest avskilt var att skriva en lapp: Är du gift?

Hon försökte se så neutral ut som möjligt, och tyckte det var lättast att ställa frågan på detta sätt. Så tänkte hon att han kunde räcka tillbaka lappen med samma fråga. Ett kul sätt att ställa en svår fråga för dem båda. Men så blev det inte. Mycket skamset kom det:

Ja.

Men varför kom du fram till mig när jag hade stannat för att fundera lite intill hållplatsen? Ville du få till ett erotiskt äventyr? Sanning nu!

Det var bilen. Den är en ouppnåelig dröm för mig, men sedan tänkte jag minst lika mycket på dig som person. När jag väl var framme och såg dig. Då kändes även du ouppnåelig, så jag tänkte bara skoja lite. Bara i all välmening. Så blev det en slags rolig jargong som slumpen gav upphov till, eller åtminstone bidrog till. Och ...

Jaha du! Ska vi skippa fiket och leverera tillbaka charmören som hoppat över skacklarna. Var detta verkligen sanningen? Ville du inte testa charmörsrollen och hoppas på en väldigt fin avslutning av dagen?

Sanning? Jag måste tänka efter. Jag såg ju att det satt en snygg kvinna bakom ratten. Så på ett plan är det sant, men på ett annat plan kan det nog diskuteras. Men … Finns det inte utrymme för någon slags vänskap? Nu är det du som har övertaget.

Och nu verkar uppriktigheten total. Då ska man vara extra vaksam. Men så mycket ska du veta att jag inte vill bli någons reservkvinna.

Betyder det att om jag skiljer mig så kan du bli min?

Skulle jag svara ja på det, så är det ju samma sak som att vi har inlett ett hemligt förhållande. Så du får inget konkret svar. Inte ens hypotetiskt. Bara en sak: Se mig inte som en möjlig älskarinna!

Du, jag tvingas inse att vi snart går åt var sitt håll för att aldrig mera ses. På ett sätt fullt förståeligt, men samtidigt tråkigt. Väckigt tråkigt. Av allt pladder jag presterat vill jag nämna att jag faktiskt är musiker. En bilintresserad sådan. Och då har man inte råd med mera än en högst ordinär bil som helt saknar statusvärde. Vad hade du för bil förut?

Strunta du i min gamla bil. Är du inte det minsta intresserad av vem jag är? Du har inte ställt minsta fråga, bara konstaterat att jag har en exklusiv bil och snygga kläder och skor.

Klart att jag är, men det skulle bara förvärja förlusten av dig som vän, om du vill berätta lite om dig själv.

Du frågade förut om mitt telefonnummer. Här är mitt visitkort.

AR reklambyrå? Jobbar du där?

Tror du jag vill lura dig att ringa till ett företag där jag inte finns? Det vore ett raffinerat sätt att bli av med efterhängsna män, men så gemen är jag inte. Jag tycker det vore trevligt om vi kunde behålla kontakten, bara du inte inbillar dig en massa. Egentligen vet jag inte varför, men det är synd att skippa något som kanske har möjligheter. Inte min stil. Kanske.

Är du gift?

Jag är både gift, skild och änka.

Aj då! Jag beklagar sorgen. Får man be dig utveckla det där en smula, eller är det för känsligt? Ligger det nära i tiden, så tar jag tillbaka frågan. Om …

Nu lade sig servitrisen i samtalet, eftersom det drog ihop sig till stängningsdags. Hon frågade rakt på sak vad han ville ha och var tydlig med att betala hela kalaset. Han tittade ner i bordet och intog en vek och skamsen attityd. Mannen beställde en slät kopp kaffe och tackade nej när han blev erbjuden tilltugg. Han var plötsligt fåordig och pratade lite om sin skrangliga stol och att han hade fått en sten i skon. Plus en del andra meningslösa samtalsämnen. Hon hade väntat sig att han skulle ha fullföljt sin fråga om hennes äktenskapliga status. Hon var ju en framgångsrik affärskvinna och hade läget under full kontroll, utom beträffande en sak. Hon saknade en bra man vid sin sida. Eller över sig, eller under. Hon bestämde sig för att berätta hur hon gift sig, fått två fina barn som hon skött själv utan dagis eller dagmamma, samt att hon hjälpt sin dåvarande make i firman. Först med bokföring, sedan tröttnade hon på det och såg en annan trådända att dra i: Trycksaker för bruksanvisningar som även en kvinna kunde förstå sig på. Dessa kompletterades efterhand med illustrationer som emanerade ur hennes intresse för, och kunnighet att åstadkomma suggestiva teckningar. Sedan gjorde hon en paus i berättandet. Hade karlen lyssnat?

Är du konstnär som jag?

Det där med att du är musiker. Kan du styrka det på något sätt?

Jag har inte fiolen med mig, och vill inte be dig komma med hem, där den ligger.

Hem till fru och barn. Nej, så dumma är vi väl inte?

Frugan är hemma hos sin mamma den här veckan och eftersom det är skollov så tog hon barnen med sig. Det är därför jag har fiolen hemma, annars övar jag nästan bara i konserthuset. Men berätta mera. Hur kom du från bruksanvisningar till en reklambyrå?

En tjugsig serenad på fiol. Kan du någon sådan? Jag kan ju stå i ett fönster i trapphuset, medan jag står där nere och lyssnar.

Lyssnar på dig själv, sa han och blixtrade till av hennes felsägning.

Vadå? Vill du stå på gården eller i fönstret. Du sa ju ”jag” om båda sakerna!

Oj, förlåt, men du får välja. Har du druckit upp? Nu ska jag chansa lite. Kan du gå och hämta bilen. Skoskavet vill inte ge sig. Men stjäla den inte!

Jag är ingen tjuv! Men ge mig nycklarna då!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkänt med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten